

Dziennik Urzędowy L 21

Unii Europejskiej

Tom 48

25 stycznia 2005

Wydanie polskie

Legislacja

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 108/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 109/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie definicji terytorium gospodarczego Państw Członkowskich do celów rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 110/2005 z dnia 24 stycznia 2005 r. ustanawiające przyznanie dodatku wyrównawczego dla organizacji producentów na dostawy tuńczyka dla przemysłu przetwórczego w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2003 r.** 5

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Parlament Europejski

2005/46/WE, Euratom:

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 stycznia 2005 r. powołująca Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich** 8

Rada

2005/47/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniająca decyzję 2000/24/WE w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii Europejskiej oraz Europejskiej Polityki Sąsiedztwa** 9

2005/48/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2004 r. udzielająca gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami udzielonymi na potrzeby niektórych projektów w Rosji, na Ukrainie, w Mołdawii i Białorusi** 11

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2005/49/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie zasad działania komitetu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 załącznika I do Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości 13

Komisja

2005/50/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 34) ⁽¹⁾ 15

2005/51/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 21 stycznia 2005 r. upoważniająca Państwa Członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do przywozu gleby skażonej pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi w celu jej odkażenia (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 92) 21

Dokumenty dołączone do budżetu ogólnego Unii Europejskiej

2005/52/WE, Euratom:

- ★ Drugi budżet korygujący Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) na rok 2004 25



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 108/2005

z dnia 24 stycznia 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 24 stycznia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	102,8
	204	84,6
	212	169,4
	248	157,0
	608	118,9
	624	221,4
	999	142,4
0707 00 05	052	148,4
	220	229,0
	999	188,7
0709 90 70	052	165,8
	204	169,4
	999	167,6
0805 10 20	052	53,0
	204	49,6
	212	51,8
	220	46,5
	448	34,2
	999	47,0
0805 20 10	204	64,4
	999	64,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,9
	204	88,7
	400	78,4
	464	142,4
	624	69,6
	999	89,4
0805 50 10	052	53,1
	999	53,1
0808 10 80	400	110,5
	404	91,2
	720	77,6
	999	93,1
0808 20 50	388	94,4
	400	85,6
	720	59,5
	999	79,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 109/2005**z dnia 24 stycznia 2005 r.****w sprawie definicji terytorium gospodarczego Państw Członkowskich do celów rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (rozporządzenie DNB)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 7 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich⁽²⁾ stanowi, że produkt narodowy brutto w cenach rynkowych (PNB) oznacza dochód narodowy brutto w cenach rynkowych (DNB), jak przewidziała Komisja w zastosowaniu Europejskiego systemu rachunków (ESA). ESA z roku 1995 (ESA95), zastępujący dwa wcześniejsze systemy, odpowiednio z roku 1970 i 1979, ustanowiono rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie⁽³⁾ i przedstawiono w Załączniku do omawianego rozporządzenia. DNB, stosowany w ESA95, zastąpił PNB jako kryterium dla celów środków własnych, z mocą od roku budżetowego 2002.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003 określa procedury przekazywania przez Państwa Członkowskie danych dotyczących DNB oraz procedury i metody kontroli związane z obliczaniem DNB oraz ustanawia Komitet DNB.
- (3) Dla celów definicji dochodu narodowego brutto według cen rynkowych (DNB), zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003, konieczne jest wyjaśnienie definicji terytorium gospodarczego zawartej w ESA95.
- (4) Do celów wykonania art. 1 dyrektywy Rady 89/130/EWG, Euratom w sprawie harmonizacji obliczania produktu narodowego brutto w cenach rynkowych⁽⁴⁾ terytorium gospodarcze Państw Członkowskich zdefiniowano w decyzji Komisji 91/450/EWG, Euratom⁽⁵⁾. Należy zapewnić analogiczną definicję odnośnie do DNB.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu DNB,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1287/2003 pojęcie „terytorium gospodarcze” otrzymuje znaczenie przypisane mu w akapitach 2.05 i 2.06 załącznika A do rozporządzenia (WE) 2223/96, pojęcie „terytorium geograficzne”, zgodnie z jego zastosowaniem w omawianych akapitach, rozumiane jako obejmujące terytoria Państw Członkowskich określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 49 z 21.2.1989, str. 26. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 240 z 29.8.1991, str. 36. Decyzja zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

ZAŁĄCZNIK

Terytorium Państw Członkowskich:

- terytorium Królestwa Belgii,
 - terytorium Republiki Czeskiej,
 - terytorium Królestwa Danii, z wyjątkiem Wysp Owczych i Grenlandii,
 - terytorium Republiki Federalnej Niemiec,
 - terytorium Republiki Estonii,
 - terytorium Republiki Greckiej,
 - terytorium Królestwa Hiszpanii,
 - terytorium Republiki Francuskiej, z wyłączeniem państw i terytoriów zamorskich, nad którymi Republika Francuska sprawuje zwierzchnictwo, zgodnie z definicją zawartą w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
 - terytorium Irlandii,
 - terytorium Republiki Włoskiej,
 - terytorium Republiki Cypryjskiej,
 - terytorium Republiki Łotewskiej,
 - terytorium Republiki Litewskiej,
 - terytorium Wielkiego Księstwa Luksemburga,
 - terytorium Republiki Węgierskiej,
 - terytorium Republiki Malty,
 - terytorium Królestwa Niderlandów, z wyłączeniem państw i terytoriów zamorskich, nad którymi Królestwo Niderlandów sprawuje zwierzchnictwo, zgodnie z definicją zawartą w załączniku II do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
 - terytorium Republiki Austrii,
 - terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - terytorium Republiki Portugalskiej,
 - terytorium Republiki Słowenii,
 - terytorium Republiki Słowackiej,
 - terytorium Republiki Finlandii,
 - terytorium Królestwa Szwecji,
 - terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 110/2005

z dnia 24 stycznia 2005 r.

ustanawiające przyznanie dodatku wyrównawczego dla organizacji producentów na dostawy tuńczyka dla przemysłu przetwórczego w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2003 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2183/2001 ⁽³⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dodatek wyrównawczy przewidziany w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 jest przyznawany pod pewnymi warunkami wspólnotowym organizacjom producentów tuńczyka na ilości dostarczone do zakładów przetwórczych w kwartale kalendarzowym, który posłużył jako referencyjny do obliczania cen, jeśli równocześnie kwartalna średnia cena sprzedaży na rynku Wspólnoty i cena przywozu, zwiększona w stosownych przypadkach o podatek wyrównawczy, który został na nią nałożony, nie przekraczają poziomu 87 % wspólnotowej ceny producenta danego produktu.

(2) Po analizie sytuacji na rynku wspólnotowym stwierdzono, iż w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2003 r., w odniesieniu do połowów tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), którego pojedyncze sztuki ważą ponad 10 kg, zarówno kwartalna średnia cena sprzedaży na rynku, jak i cena przywozu, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, nie przekroczyły poziomu 87 % obowiązującej wspólnotowej ceny producenta, określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2346/2002 ⁽²⁾.

(3) W celu określenia wysokości przysługującego dodatku należy uwzględnić operacje sprzedaży, dla których faktury są datowane na dany kwartał i zostały wykorzystane przy obliczaniu miesięcznej średniej ceny sprzedaży,

(4) Wysokość dodatku, o którym mowa w art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, nie może w żadnym wypadku przekraczać różnicy między progiem uruchomienia a średnią ceną sprzedaży danego produktu na rynku wspólnotowym lub zryczałtowanej kwoty równej 12 % tego progu.

(5) Ilości kwalifikujące się do objęcia dodatkiem wyrównawczym, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, w odniesieniu do danego kwartału nie mogą w żadnym wypadku przekroczyć wysokości określonych w ust. 3 wymienionego artykułu.

(6) Ilości tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), którego pojedyncze sztuki ważą ponad 10 kg, sprzedawane i dostarczane do zakładów przetwórczych mających siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty były w danym kwartale wyższe od ilości sprzedanych i dostarczonych w analogicznym kwartale w poprzednich trzech latach połowowych. Biorąc pod uwagę fakt, iż ilości te przekraczają pułap określony w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, należy ograniczyć całkowitą ilość tych produktów kwalifikujących się do otrzymania dodatku.

(7) Zgodnie z pułapami określonymi w art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 wykorzystywanymi do obliczenia wysokości dodatku przyznawanego każdej organizacji producentów należy ustalić podział kwalifikujących się ilości między zainteresowane organizacje producentów, proporcjonalnie do odpowiednich wielkości ich produkcji w analogicznym kwartale w latach połowowych 2000, 2001 i 2002.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 351 z 28.12.2002, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 293 z 10.11.2001, str. 11.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na okres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2003 r. maksymalne kwoty dodatku wyrównawczego, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na wymienione poniżej produkty ustala się następująco:

Produkt	Maksymalna kwota dodatku (EUR/tonę)
Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>) o wadze ponad 10 kg sztuka	24

Artykuł 2

1. Całkowitą ilość kwalifikującą się do otrzymania dodatku, przypadającą na gatunek, ustala się następująco:

— Tuńczyk żółtopłetwy (*Thunnus albacares*) o wadze ponad 10 kg sztuka: 11 433,536 ton.

2. Sposób podziału całkowitej ilości między zainteresowane organizacje producentów określony jest w Załączniku.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Podział ilości tuńczyka kwalifikujących się do otrzymania dodatku wyrównawczego między organizacje producentów w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2003 r. na mocy art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, ze wskazaniem ilości w zależności od przyznanego dodatku

(w tonach)

Tuńczyk żółtopłetwy (<i>Thunnus albacares</i>) o wadze ponad 10 kg sztuka	Ilości objęte 100 % odszkodowaniem (art. 27 ust. 4 tiret pierwsze)	Ilości objęte 50 % odszkodowaniem (art. 27 ust. 4 tiret drugie)	Ogółem ilości objęte odszkodowaniem (art. 27 ust. 4 tiret pierwsze i drugie)
OPAGAC	1 880,530	0	1 880,530
OPTUC	3 837,843	445,778	4 283,621
OP 42 (CAN.)	0	0	0
ORTHONGEL	4 720,123	549,262	5 269,385
APASA	0	0	0
Madeira	0	0	0
Ogółem UE	10 438,496	995,040	11 433,536

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

PARLAMENT EUROPEJSKI

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z dnia 11 stycznia 2005 r.

powołująca Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich

(2005/46/WE, Euratom)

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 21 ust. 2 i art. 195,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 107D,

uwzględniając swoją decyzję z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽¹⁾, zmienioną decyzją z dnia 14 marca 2002 r. ⁽²⁾,

uwzględniając art. 194 Regulaminu,

uwzględniając zaproszenie do składania kandydatur ⁽³⁾,

uwzględniając głosowanie z dnia 11 stycznia 2005 r.,

POSTANAWIA:

powołać pana Nikiforosa DIAMANDOUROSA na stanowisko Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 11 stycznia 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Josep BORRELL FONTELLES

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, str. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 92 z 9.4.2002, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 213 z 25.8.2004, str. 9.

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 22 grudnia 2004 r.

zmieniająca decyzję 2000/24/WE w celu uwzględnienia rozszerzenia Unii Europejskiej oraz Europejskiej Polityki Sąsiedztwa

(2005/47/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

tego gwarancją wspólnotową oraz ryzyka handlowego ponoszonego przez EBI.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Traktat o Przystąpieniu podpisany w dniu 16 kwietnia 2003 r. wszedł w życie w dniu 1 maja 2004 r.

(2) W sprawozdaniu⁽¹⁾ przygotowanym przez Komisję zgodnie art. 1 ust. 1 akapit trzeci decyzji Rady 2000/24/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. o udzieleniu gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami udzielonymi na potrzeby projektów prowadzonych poza obszarem Wspólnoty (Europa Środkowa i Wschodnia, kraje basenu Morza Śródziemnego, Ameryka Łacińska i Azja oraz Republika Południowej Afryki)⁽²⁾ stwierdza się, że właściwe jest wprowadzenie do tej decyzji kilku zmian, w szczególności ze względu na rozszerzenie Unii Europejskiej.

(3) Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Kopenhadze w dniach 12 i 13 grudnia 2002 r. stwierdzono, że od roku 2004 wsparcie przedakcesyjne dla Turcji finansowane będzie w ramach pozycji budżetowej „wydatki przedakcesyjne”.

(4) Od dnia przyjęcia decyzji 2000/24/WE doświadczenie EBI w zakresie zmieniających się praktyk w obszarze gwarancji zabezpieczających inwestycje ukazało potrzebę dokonania przeglądu zakresu ryzyka politycznego obję-

(5) Zgodnie z systemem podziału ryzyka gwarancja budżetowa obejmuje, oprócz ryzyka politycznego wynikającego z zakłóceń w przepływie pieniądza, wyłączenia, wojen lub niepokoїв społecznych, również ryzyko wynikające z odmowy ochrony prawnej w przypadku naruszenia niektórych umów przez rząd państwa trzeciego lub inne organy.

(6) Zgodnie z systemem podziału ryzyka EBI powinien zabezpieczać ryzyko handlowe za pomocą gwarancji niepaństwowych osób trzecich lub za pomocą każdego innego zabezpieczenia lub zabezpieczenia dodatkowego, jak również polegając na sile finansowej dłużnika, zgodnie ze swoimi zwykle stosowanymi kryteriami.

(7) Perspektywa finansowa na lata 2000–2006, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i poprawy procedury budżetowej⁽³⁾, zakłada w budżecie wspólnotowym pułap rezerwy na gwarancje pożyczkowe w wysokości 200 milionów EUR (wg cen z roku 1999) rocznie.

(8) Bliska współpraca między EBI a Komisją powinna zapewnić spójność i synergię z programami współpracy geograficznej Unii Europejskiej oraz zapewnić, że operacje pożyczkowe EIB uzupełnią i wzmocnią polityki Unii Europejskiej wobec tych regionów.

(9) Decyzja 2000/24/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.

⁽¹⁾ KOM(2003) 603.

⁽²⁾ Dz.U. L 9 z 13.1.2000, str. 24. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2001/778/WE (Dz.U. L 292 z 9.11.2001, str. 43).

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2000/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Wspólnota udziela Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) gwarancji globalnej w zakresie wszelkich płatności nie otrzymanych przez niego, ale wymagalnych z tytułu otwartych kredytów, zgodnie ze swoimi zwykle stosowanymi kryteriami oraz wspierając stosowne cele polityki zewnętrznej Wspólnoty, na projekty inwestycyjne realizowane w południowo-wschodnich krajach sąsiedzkich, w krajach basenu Morza Śródziemnego, Ameryce Łacińskiej i Azji oraz w Republice Południowej Afryki.”;

ii) w akapicie drugim zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Całkowity pułap otwartych kredytów jest równy kwocie 19 460 milionów EUR i podzielony jest w następujący sposób:

— południowo-wschodnie kraje sąsiedzkie:

9 185 milionów EUR,

— kraje basenu Morza Śródziemnego:

6 520 milionów EUR,

— Ameryka Łacińska i Azja:

2 480 milionów EUR,

— Republika Południowej Afryki:

825 milionów EUR,

— Specjalny program działań wspierający konsolidację i intensyfikację Unii Celnej Turcja-WE:

450 milionów EUR;

i może zostać wykorzystany najpóźniej do dnia 31 stycznia 2007 r. Kredyty już podpisane należy uwzględnić jako odliczenie od pułapów regionalnych.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

i) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— południowo-wschodnie kraje sąsiedzkie: Albania, Bośnia i Hercegowina, Bułgaria, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Rumunia, Serbia i Czarnogóra, Turcja”;

ii) w tiret drugim skreśla się wyrazy: „Cypr”, „Malta” oraz „Turcja”;

2) w art. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komisja składa sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej decyzji najpóźniej do dnia 31 lipca 2006 r.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady
C. VEERMAN
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 22 grudnia 2004 r.

udzielająca gwarancji wspólnotowej dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami udzielonymi na potrzeby niektórych projektów w Rosji, na Ukrainie, w Mołdawii i Białorusi

(2005/48/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 181a,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspierając europejską politykę sąsiedztwa Unii Europejskiej, Rada pragnie umożliwić Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) udzielanie pożyczek na potrzeby niektórych rodzajów projektów w Rosji oraz w zachodnich państwach Wspólnoty Niepodległych Państw („ZPWNP”), a mianowicie w Białorusi, Mołdawii i na Ukrainie.
- (2) Wspierając inicjatywę wymiaru północnego, nad którą prace rozpoczęła Rada na posiedzeniu w Helsinkach w grudniu 1999 r., przyjęto decyzję Rady 2001/777/WE z dnia 6 listopada 2001 r. udzielającą Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu wspólnotowej gwarancji na wypadek strat w wyniku szczególnej działalności pożyczkowej w odniesieniu do wybranych projektów ochrony środowiska w rosyjskiej części basenu Morza Bałtyckiego w ramach wymiaru północnego ⁽²⁾.
- (3) Kwota pożyczek EBI udzielonych na mocy decyzji 2001/777/WE zbliża się do limitu.
- (4) W swoich wnioskach z dnia 25 listopada 2003 r. Rada Ecofin wyraziła zgodę na dodatkowe przydzielenie funduszy na pożyczki EBI dla Rosji i ZPWNP, jako dalsze rozwinięcie decyzji 2001/777/WE, na potrzeby projektów w dziedzinach, w których EBI posiada przewagę komparatywną i w których zapotrzebowanie na kredyty nie zostało zaspokojone. Za obszary, w których EBI posiada „przewagę komparatywną”, uważa się: środowisko, jak również infrastrukturę transportową, telekomunikacyjną oraz energetyczną zlokalizowaną wzdłuż priorytetowych osi sieci transeuropejskiej („TEN”) o implikacjach transgranicznych dla Państwa Członkowskiego.
- (5) Mandat pożyczkowy powinien podlegać, z jednej strony, odpowiednim uwarunkowaniom zgodnym z porozumieniami dotyczącymi aspektów politycznych i makroekonomicznych zawartymi przez UE na wysokim szczeblu oraz z porozumieniami zawartymi z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi w sprawie aspektów sektorowych i projektowych, z drugiej zaś strony odpowiedniemu podziałowi zadań między EBI a Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOR).

- (6) Finansowanie EBI powinno być zarządzane zgodnie ze zwykle stosowanymi kryteriami i procedurami EBI, włącznie z właściwymi środkami kontroli, jak również z odpowiednimi zasadami i procedurami dotyczącymi Trybunału Obrachunkowego oraz Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), w sposób wspierający polityki wspólnotowe. W celu zapewnienia koordynacji priorytetów i działań w odnośnych krajach oraz oceny postępów w realizacji odpowiednich celów polityki wspólnotowej powinny mieć miejsce regularne konsultacje między EBI a Komisją.
- (7) Niniejsza decyzja zostanie uwzględniona przy dokonywaniu, w grudniu 2006 r., pełnej oceny ogólnego mandatu pożyczkowego EBI na projekty realizowane poza Unią Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel

Wspólnota udziela Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (dalej zwanemu „EBI”) gwarancji w zakresie wszystkich płatności nieotrzymanych przez EBI, lecz wymagalnych w ramach kredytów otwartych, zgodnie ze zwykle stosowanymi kryteriami oraz w celu wsparcia odnośnych celów wspólnotowej polityki zewnętrznej, na potrzeby projektów inwestycyjnych w Rosji oraz w zachodnich państwach Wspólnoty Niepodległych Państw, mianowicie w Białorusi, Mołdawii i na Ukrainie.

Artykuł 2

Kwalifikujące się projekty

Kwalifikują się projekty mające istotne znaczenie dla Unii Europejskiej i dotyczące następujących sektorów:

- środowisko,
- infrastruktura transportowa, telekomunikacyjna oraz energetyczna zlokalizowana wzdłuż priorytetowych osi sieci transeuropejskiej („TEN”) o implikacjach transgranicznych dla Państwa Członkowskiego.

Artykuł 3

Limit i warunki

1. Limit ogólny otwartych kredytów wynosi 500 milionów EUR.
2. EBI korzysta z wyjątkowej gwarancji Wspólnoty na poziomie 100 %, która pokrywa łączną kwotę kredytów otwartych na mocy niniejszej decyzji oraz wszystkie sumy z nimi związane.

⁽¹⁾ Opinia wydana 14 grudnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 9.11.2001, str. 41.

3. Projekty finansowane z pożyczek, które mają być objęte niniejszą gwarancją, spełniają następujące kryteria:

- a) kryteria kwalifikujące zgodnie z art. 2;
- b) kryteria współpracy, a w odpowiednich przypadkach kryteria współfinansowania przez EBI wraz z innymi międzynarodowymi instytucjami finansowymi w celu zapewnienia rozsądnego podziału ryzyka i odpowiednich uwarunkowań projektu.

EBI i EBOR dokonują między sobą odpowiedniego podziału zadań na wzajemnie uzgodnionych warunkach oraz składają sprawozdania zgodnie z art. 5. W szczególności EBI korzysta z doświadczeń EBOR w Rosji i ZPWNP.

Artykuł 4

Kwalifikowalność poszczególnych krajów

Poszczególne kraje kwalifikują się do otrzymania pożyczki w ramach ustalonego limitu, kiedy spełniają odpowiednie warunki zgodne z porozumieniami na wysokim szczeblu zawartymi przez Unię Europejską z odnośnymi państwami, dotyczącymi aspektów politycznych i makroekonomicznych. Komisja określa, kiedy każdy z krajów spełnia odpowiednie warunki i powiadamia o tym fakcie EBI.

Artykuł 5

Sprawozdawczość

Corocznie Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o działaniach pożyczkowych przeprowadzonych na podstawie niniejszej decyzji i jednocześnie przedstawia ocenę wykonania

niniejszej decyzji oraz koordynacji między międzynarodowymi instytucjami finansowymi zaangażowanymi w projekty.

Informacje te zawierają ocenę wkładu pożyczek udzielanych na podstawie niniejszej decyzji w realizację odnośnych celów wspólnotowej polityki zewnętrznej.

Do celów określonych w akapitach pierwszym i drugim, EBI przekazuje Komisji odpowiednie informacje.

Artykuł 6

Czas obowiązywania

Gwarancja obejmuje pożyczki udzielone do dnia 31 stycznia 2007 r.

Jeżeli po upływie tego okresu pożyczki udzielone przez EBI nie osiągnęły limitu ogólnego określonego w art. 3 ust. 1, okres ten zostaje automatycznie przedłużony o sześć miesięcy.

Artykuł 7

Przepisy końcowe

1. Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.
2. EBI i Komisja określają warunki udzielenia gwarancji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2004 r.

W imieniu Rady

C. VEERMAN

Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 18 stycznia 2005 r.****w sprawie zasad działania komitetu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 załącznika I do Protokołu
w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości**

(2005/49/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej,uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawied-
liwości zmieniony decyzją Rady 2004/752/WE, Euratom z dnia
2 listopada 2004 r. ustanawiającą Sąd do spraw Służby
Publicznej Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik
I art. 3 ust. 3,uwzględniając zalecenie prezesa Trybunału Sprawiedliwości
z dnia 2 grudnia 2004 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 3 załącznika I do Protokołu w sprawie
Statutu Trybunału Sprawiedliwości przewiduje utwo-
rzenie komitetu składającego się z siedmiu osobistości
wybranych spośród byłych członków Trybunału Spra-
wiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji oraz prawników
o uznanej kompetencji.

- (2) Zgodnie z ust. 3, o którym mowa powyżej, o zasadach
działania komitetu decyduje Rada stanowiąca większością
kwalifikowaną na zalecenie prezesa Trybunału Spra-
wiedliwości. Należy zastosować ten przepis,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1Zasady działania komitetu, o którym mowa w art. 3 ust. 3
załącznika I do Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Spra-
wiedliwości, określone są w załączniku do niniejszej decyzji.**Artykuł 2**Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej
opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 2005 r.

W imieniu Rady

J.-C. JUNCKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 333 z 9.11.2004, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zasady działania komitetu, o którym mowa w art. 3 ust. 3 załącznika I do Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości

1. Komitet składa się z siedmiu osobistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Pierwszej Instancji oraz prawników o uznanej kompetencji.
2. Osobistości te są mianowane na okres czterech lat. Po upływie tego okresu osobistości te mogą być mianowane ponownie.
3. Komitetowi przewodniczy mianowany w tym celu przez Radę jeden z jego członków.
4. Sekretariat Generalny Rady zapewnia obsługę sekretariatu komitetu. Dostarcza on wsparcia administracyjnego niezbędnego dla przebiegu prac komitetu, w tym również w zakresie tłumaczenia dokumentów.
5. Obrady komitetu są ważne, jeżeli obecnych jest co najmniej pięciu jego członków.

Komitet podejmuje decyzje zwykłą większością głosów. W razie równego podziału głosów decyduje głos przewodniczącego.

6. Członkowie komitetu, od których wykonywanie powierzonych im funkcji wymaga wyjazdów poza miejsce zamieszkania, otrzymują zwrot kosztów i dietę, na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia nr 422/67/EWG, nr 5/67/Euratom Rady z dnia 25 lipca 1967 r. określającego uposażenie przewodniczącego i członków Komisji, oraz prezesa, sędziów, rzeczników generalnych i sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, a także prezesa, sędziów i sekretarza Sądu Pierwszej Instancji⁽¹⁾.

Wynikłe koszty pokrywa Rada.

⁽¹⁾ Dz.U. 187 z 8.8.1967, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1992/2004 (Dz.U. L 243 z 15.7.2004, str. 23).

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 stycznia 2005 r.

w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 34)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/50/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie „Europejskiego programu działań na rzecz bezpieczeństwa na drodze – Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych w Unii Europejskiej do roku 2010: wspólna odpowiedzialność” ⁽²⁾ określa spójne podejście do bezpieczeństwa drogowego w Unii Europejskiej. Ponadto w komunikacie do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2003 r. zatytułowanym „Technologie informatyczne i telekomunikacyjne stosowane dla pojazdów bezpiecznych i inteligentnych” ⁽³⁾ Komisja wyraziła zamiar poprawy stanu bezpieczeństwa drogowego w Europie, co zostało określone mianem inicjatywy *e-Safety*. Poprawa taka może zostać osiągnięta poprzez wykorzystanie nowych technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych oraz inteligentnych systemów bezpieczeństwa drogowego, takich jak samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu. We wnioskach Rady na temat bezpieczeństwa drogowego z dnia 5 grudnia 2003 r. ⁽⁴⁾ Rada wezwała także do poprawy bezpieczeństwa pojazdów poprzez promocję nowych technologii, takich jak bezpieczeństwo elektroniczne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 1.

⁽²⁾ COM(2003) 311.

⁽³⁾ COM(2003) 542.

⁽⁴⁾ Wnioski Rady Unii Europejskiej na temat bezpieczeństwa drogowego, 15058/03 TRANS 307.

(2) Szybki i skoordynowany rozwój oraz wprowadzanie radarów samochodowych bliskiego zasięgu we Wspólnocie wymaga bezzwłocznego i stabilnego udostępnienia, dla tego zastosowania, zharmonizowanego pasma częstotliwości radiowych, tak aby stworzyć niezbędne warunki pewności dla producentów do dokonywania niezbędnych inwestycji.

(3) Mając na względzie taką harmonizację, zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji 676/2002/WE, dnia 5 sierpnia 2003 r. Komisja udzieliła Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT) mandatu na zharmonizowanie widma radiowego oraz umożliwienie skoordynowanego wprowadzenia samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu.

(4) W następstwie udzielenia wyżej wspomnianego mandatu CEPT wskazała pasmo 79 GHz jako najbardziej odpowiednie dla długotrwałego rozwoju i wprowadzenia radarów samochodowych bliskiego zasięgu, z terminem realizacji działań najpóźniej do stycznia 2005 r. Komisja przyjęła w związku z tym decyzję 2004/545/WE z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 79 GHz do zastosowania we Wspólnocie w samochodowych urządzeniach radarowych bliskiego zasięgu ⁽⁵⁾.

(5) Jednak technologia samochodowego radaru bliskiego zasięgu 79 GHz jest wciąż w fazie opracowania i nie jest natychmiast dostępna w korzystnej cenie, choć uznaje się, że przemysł będzie promował rozwój tej technologii, tak aby stała się ona osiągalna w jak najkrótszym czasie.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 241 z 13.7.2004, str. 66.

- (6) W swoim raporcie z dnia 9 lipca 2004 r. do Komisji Europejskiej w ramach mandatu z 5 sierpnia 2003 r. CEPT określiła pasmo 24 GHz jako rozwiązanie tymczasowe umożliwiające wcześniejsze wprowadzenie we Wspólnocie radaru samochodowego bliskiego zasięgu spełniającego cele inicjatywy *e-Safety*, ponieważ uznaje się, że technologia jest wystarczająco zaawansowana, aby mogła pracować w tym paśmie. W związku z tym Państwa Członkowskie powinny podjąć odpowiednie kroki, uwzględniając sytuację, jaka panuje u nich w zakresie krajowego widma radiowego, aby udostępnić w sposób zharmonizowany wystarczającą ilość widma radiowego w paśmie 24 GHz (21,65–26,65 GHz), jednocześnie chroniąc przed szkodliwymi zakłóceniami istniejące już służby funkcjonujące w tym paśmie.
- (7) Zgodnie z uwagą 5.340 Regulaminu Radiokomunikacyjnego Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), zabrania się wszelkich emisji w zakresie 23,6–24,0 GHz, w celu ochrony wykorzystywania tego zakresu przez służby pierwszej ważności: radioastronomicznej, satelitarnych badań Ziemi i badań kosmicznych biernych. Zakaz ten uzasadnia fakt, że nie można tolerować szkodliwych zakłóceń tych służb przez emisję w tym zakresie.
- (8) Zapis uwagi 5.340 podlega wprowadzeniu w poszczególnych krajach i można go zastosować w połączeniu z art. 4.4 Regulaminu Radiokomunikacyjnego, zgodnie z którym żadna częstotliwość nie może zostać przydzielona stacji z naruszeniem Regulaminu Radiokomunikacyjnego, z wyjątkiem wyraźnego przypadku, gdy stacja taka, wykorzystując tak przydzieloną częstotliwość, nie będzie powodowała szkodliwych zakłóceń stacji pracującej zgodnie z postanowieniami prawa ITU. Dlatego CEPT w swym raporcie do Komisji wskazała, że uwaga 5.340 nie zakazuje w sposób rygorystyczny korzystania przez administracje z zakresów będących przedmiotem uwagi, pod warunkiem że nie mają one wpływu na służby innych administracji i że nie próbują uzyskać międzynarodowego uznania takiego wykorzystania w ITU.
- (9) Zakres częstotliwości 23,6–24,0 GHz stanowi dla środowisk naukowych i meteorologicznych przedmiot szczególnego zainteresowania prowadzenia pomiarów zawartości pary wodnej niezbędnych przy pomiarach temperatury wykonywanych przez służbę satelitarnych badań Ziemi. Częstotliwość ta ma szczególnie duże znaczenie dla inicjatywy Globalny monitoring dla środowiska i bezpieczeństwa (Global Monitoring for Environment and Security) (GMES), której celem jest stworzenie europejskiego systemu ostrzegania. Zakres częstotliwości 22,21–24,00 GHz potrzebny jest również do pomiaru linii widmowych amoniaku i wody, jak i do obserwacji kontinuum w służbie radioastronomicznej.
- (10) Zakresy 21,2–23,6 GHz oraz 24,5–26,5 GHz są przeznaczane w Regulaminie Radiokomunikacyjnym ITU dla służby stałej na zasadzie pierwszej ważności i są ekstenzywnie wykorzystywane przez łącza stałe w celu spełnienia wymogów infrastrukturalnych, jakie stawiają sieci ruchome drugiej i trzeciej generacji i w celu rozwoju szerokopasmowych stałych sieci bezprzewodowych.
- (11) W oparciu o badania kompatybilności pomiędzy samochodowymi radarami bliskiego zasięgu a służbami stałymi, służbami satelitarnych badań Ziemi i służbami radioastronomicznymi, CEPT uznała, że niczym nieograniczony rozwój samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz spowoduje powstanie niedopuszczalnych szkodliwych zakłóceń w stosunku do istniejących aplikacji radiowych pracujących w tym paśmie. Biorąc pod uwagę Regulamin Radiokomunikacyjny ITU oraz znaczenie tych służb, samochodowy radar bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz może zostać wprowadzony jedynie pod warunkiem, że te służby pracujące w tym paśmie są dostatecznie chronione. W związku z tym, mimo że sygnał emitowany przez samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu jest skrajnie niski w większości pasma 24 GHz, ważne jest, aby wziąć pod uwagę skumulowany efekt spowodowany używaniem wielu urządzeń, z których każde oddzielnie może nie powodować szkodliwych zakłóceń.
- (12) Według CEPT, jeśli przekroczony zostanie pewien próg penetracji pojazdów wykorzystujących pasmo 24 GHz w urządzeniach radarowych bliskiego zasięgu, wówczas istniejące aplikacje pracujące w lub wokół pasma 24 GHz zagrożone byłyby wzrastającym poziomem szkodliwych zakłóceń. CEPT uznała w szczególności, że współużytkowanie częstotliwości pomiędzy służbami satelitarnych badań Ziemi a samochodowymi radarami bliskiego zasięgu jest możliwe tylko tymczasowo, przy założeniu, że udział procentowy pojazdów wyposażonych w samochodowy radar bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz byłby ograniczony do 7,0 % na każdym z rynków krajowych. Chociaż wartość ta została obliczona na podstawie pikseli satelity badania Ziemi, jako odnośnika w stosunku do tak skalkulowanego progu używa się rynków krajowych, ponieważ jest to jeden z najskuteczniejszych sposobów przeprowadzenia tego typu monitoringu.
- (13) Poza tym, w raporcie CEPT wyciągnięto wniosek, że dla spełnienia wymagań ochronnych służb stałych, współużytkowanie pasma z samochodowymi radarami bliskiego zasięgu możliwe jest wyłącznie tymczasowo przy założeniu, że udział procentowy pojazdów wyposażonych w samochodowy radar bliskiego zasięgu w obszarze widzialności odbiorników służby stałej nie może przekroczyć 10 %.
- (14) Na podstawie prac prowadzonych przez CEPT zakłada się, że inni użytkownicy tego pasma nie powinni odczuwać szkodliwych zakłóceń w przypadku, gdy całkowita liczba pojazdów zarejestrowanych, ułożonych na rynku lub oddawanych do eksploatacji, wyposażonych w samochodowy radar bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz nie przekroczy poziomu 7 % ogółu pojazdów używanych w każdym z Państw Członkowskich.
- (15) Aktualne prognozy nie zakładają, aby przed datą odniesienia wyznaczoną na 30 czerwca 2013 r. próg ten został osiągnięty.

- (16) Kilka Państw Członkowskich wykorzystuje również pasmo 24 GHz do radarowej kontroli prędkości, co przyczynia się do bezpieczeństwa na drogach. W wyniku badań kompatybilnościowych samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu przeprowadzonych na szeregu takich urządzeń pracujących w Europie, CEPT uznał, że kompatybilność jest zachowana pod pewnymi warunkami, głównie poprzez oddalenie środkowych częstotliwości tych dwóch systemów o co najmniej 25 MHz, oraz że ryzyko szkodliwych zakłóceń jest niskie i nie spowoduje fałszywych pomiarów prędkości. Producenci pojazdów używających samochodowych systemów radarowych bliskiego zasięgu również zobowiązali się do kontynuacji podejmowania odpowiednich kroków dla zapewnienia, żeby ryzyko zakłóceń radarowych mierników prędkości było minimalne. Wiarygodność urządzeń do radarowego pomiaru prędkości nie będzie więc narażona w jakimkolwiek znaczącym stopniu poprzez działanie samochodowych radarów bliskiego zasięgu.
- (17) Kilka Państw Członkowskich będzie w przyszłości wykorzystywać zakres 21,4–22,0 GHz dla satelitarnej służby radiodyfuzyjnej w kierunku kosmos-Ziemia. W wyniku badań kompatybilnościowych, narodowe administracje tych krajów uznały, że nie występują problemy związane z kompatybilnością, jeśli emisje samochodowych radarów bliskiego zasięgu będą ograniczone do nie więcej niż –61,3 dBm/MHz dla częstotliwości poniżej 22 GHz.
- (18) Powyższe założenia i środki zapobiegawcze muszą podlegać na bieżąco przeglądowi Komisji dokonywanemu w sposób obiektywny i proporcjonalny przy pomocy Państw Członkowskich, w celu dokonania oceny, w oparciu o konkretne dowody, czy próg wynoszący 7 % zostanie na którymś z rynków krajowych przekroczony przed datą odniesienia, czy w krótkim okresie czasu innych użytkowników tego pasma dotknęły lub mogą ewentualnie dotknąć szkodliwe zakłócenia wskutek przekroczenia progu 7 % na którymś z rynków krajowych lub czy inni użytkownicy zostali dotknięci szkodliwymi zakłóceniami występującymi nawet poniżej tego progu.
- (19) Dlatego, w wyniku informacji dostępnych w ramach procesu przeglądu, konieczne może okazać się wprowadzenie zmian do obecnej decyzji, w szczególności dla zapewnienia, że inni użytkownicy pasma nie będą narażeni na szkodliwe zakłócenia.
- (20) Nie można zatem oczekiwać, że jeśli któreś z powyższych założeń w jakimś momencie okaże się niesłuszne, to pasmo 24 GHz będzie nadal dostępne dla samochodowych radarów bliskiego zasięgu aż do daty odniesienia.
- (21) Państwa Członkowskie, w celu ułatwienia i zwiększenia efektywności monitoringu wykorzystania pasma 24 GHz oraz procesu przeglądu, mogą zdecydować o tym, że producenci i importerzy będą zmuszeni przedstawiać szerszy zakres informacji wymaganych w związku z tym procesem.
- (22) Jak informuje CEPT, współużytkowanie częstotliwości w zakresie 22,21–24,00 GHz przez samochodowe radary bliskiego zasięgu i służbę radioastronomiczną mogłoby prowadzić do powstania szkodliwych zakłóceń tej służby, gdyby pojazdy wyposażone w urządzenia radarowe bliskiego zasięgu miały prawo poruszać się bez ograniczeń w obrębie pewnej odległości od każdej stacji radioastronomicznej. Dlatego mając na uwadze wymogi dyrektywy 1999/5/WE stanowiącej, że urządzenia radiowe muszą być skonstruowane w taki sposób, aby unikać powstawania szkodliwych zakłóceń, samochodowe systemy radarowe bliskiego zasięgu, pracujące w zakresach używanych przez radioastronomię w zakresie 22,21–24,00 GHz, powinny w trakcie poruszania się po takich obszarach być wyłączone. Administracja krajowa powinna wyznaczyć właściwe stacje radioastronomiczne i związane z nimi strefy zamknięte i to uzasadnić.
- (23) Aby takie wyłączenie przebiegało w sposób skuteczny i niezawodny, najlepszy jest sposób automatyczny. Jednak aby pozwolić na szybkie wdrożenie samochodowego radaru bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz, można zezwolić na użycie ograniczonej liczby nadajników wyłączanych w trybie manualnym, jako że z tak ograniczonym zastosowaniem prawdopodobieństwo powodowania szkodliwych zakłóceń służby radioastronomicznej pozostaje niskie.
- (24) Tymczasowe wprowadzenie samochodowego radaru bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz ma charakter wyjątkowy i nie należy uważać tego za precedens do ewentualnego wprowadzenia innych zastosowań w pasmach, w których stosowana jest uwaga 5.340 Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU, niezależnie od tego, czy dotyczy to wykorzystania tymczasowego czy stałego. Poza tym samochodowego radaru bliskiego zasięgu nie można traktować jak służby związanej z bezpieczeństwem życia w znaczeniu Regulaminu Radiokomunikacyjnego ITU i musi on działać na zasadzie niepowodowania zakłóceń oraz braku ochrony przed zakłóceniami. Ponadto samochodowy radar bliskiego zasięgu nie powinien ograniczać przyszłego rozwoju zastosowań, które są chronione uwagą 5.340, wykorzystujących pasmo 24 GHz.
- (25) Wprowadzenie na rynek i do eksploatacji samochodowego urządzenia radarowego bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz jako urządzenia samodzielnego lub montowanego w pojazdach już używanych na rynku stałoby w sprzeczności z celem, jakim jest uniknięcie szkodliwych zakłóceń istniejących już zastosowań radiowych funkcjonujących w tym paśmie, jako że mogłoby to prowadzić do niekontrolowanego rozprzestrzeniania się takich urządzeń. W przeciwieństwie do tego, łatwiejsze powinno stać się kontrolowanie stosowania samochodowego radaru bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz, jeśli ten działałby wyłącznie w ramach kompleksowej integracji układu elektrycznego, konstrukcji pojazdu i jego pakietu oprogramowania oraz był oryginalnie montowany w nowym pojeździe lub w ramach wymiany już zamontowanego oryginalnie w pojeździe samochodowego urządzenia radarowego bliskiego zasięgu.

- (26) Niniejszą decyzję stosuje się, mając na względzie i nie stosując odstępstw od dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyrządów⁽¹⁾ oraz dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁽²⁾.
- (27) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest harmonizacja warunków dostępności i skutecznego wykorzystania pasma 24 GHz dla samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji mają zastosowanie następujące definicje:

- 1) „widmo radiowe w paśmie 24 GHz” oznacza częstotliwość 24,15 +/- 2,50 GHz;
- 2) „samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu” oznacza urządzenie spełniające w pojazdach samochodowych funkcje radaru, którego przeznaczeniem jest unikanie kolizji i podniesienie bezpieczeństwa ruchu;
- 3) „samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu oddane do eksploatacji we Wspólnocie” oznacza samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu zainstalowane oryginalnie lub wymienione w miejsce zainstalowanego w pojeździe, który zostanie lub został zarejestrowany, wprowadzony na rynek lub oddany do eksploatacji we Wspólnocie;
- 4) „zasada niepowodowania zakłóceń oraz braku ochrony przed zakłóceniami” oznacza zakaz powodowania jakichkolwiek zakłóceń innych użytkowników pasma oraz że nie należy ubiegać się o ochronę przed zakłóceniami ze strony innych systemów lub operatorów działających w tym paśmie;
- 5) „data odniesienia” oznacza 30 czerwca 2013 r.;
- 6) „data przejściowa” oznacza 30 czerwca 2007 r.;
- 7) „pojazd” oznacza dowolny pojazd określony w art. 2 dyrektywy 70/156/WE;
- 8) „wyłączenie” oznacza zakończenie nadawania przez samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu;
- 9) „strefa zamknięta” oznacza obszar wokół stacji radioastronomicznej określony promieniem równym określonej odległości od tej stacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/104/WE (Dz.U. L 337 z 13.11.2004, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- 10) „cykl pracy” oznacza współczynnik czasu w dowolnym godzinowym przedziale, w którym urządzenie aktywnie nadaje.

Artykuł 3

Widmo radiowe w paśmie 24 GHz powinno być wyznaczone i udostępnione dla samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu oddanych do eksploatacji we Wspólnocie, spełniających warunki wyznaczone w art. 4 i 6, tak szybko, jak jest to możliwe i nie później niż dnia 1 lipca 2005 r., przy uwzględnieniu zasady niepowodowania zakłóceń oraz braku ochrony przed zakłóceniami.

Widmo radiowe w paśmie 24 GHz pozostaje dostępne do daty odniesienia, zgodnie z postanowieniami art. 5.

Po tym terminie widmo radiowe w paśmie 24 GHz nie będzie dostępne dla samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu montowanych we wszystkich pojazdach za wyjątkiem przypadku, w którym urządzenie takie zostało oryginalnie zamontowane lub stanowi wymianę urządzenia tak zainstalowanego, w pojeździe zarejestrowanym, wprowadzonym na rynek lub oddanym do eksploatacji na obszarze Wspólnoty przed tą datą.

Artykuł 4

Widmo radiowe w paśmie 24 GHz stanie się dostępne dla ultraszerokopasmowej części samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu o maksymalnej średniej gęstości mocy wynoszącej -41,3 dBm/MHz zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.) i wartości szczytowej gęstości mocy o wartości 0 dBm/50MHz e.i.r.p., z wyłączeniem częstotliwości poniżej 22 GHz, gdzie maksymalną średnią gęstość mocy ogranicza się do -61,3 dBm/MHz e.i.r.p.

Widmo radiowe w zakresie 24,05–24,25 GHz zostaje wyznaczone dla trybu/komponentu emisji wąskopasmowej, który może składać się z niemodulowanej fali nośnej o maksymalnej mocy szczytowej 20 dBm e.i.r.p. i cyklu pracy ograniczonego do 10 % dla emisji szczytowych wyższych niż -10 dBm e.i.r.p.

Emisje w zakresie 23,6–24,0 GHz, które występują 30° lub więcej ponad płaszczyznę poziomą, zostaną stłumione o przynajmniej 25 dB dla samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu wprowadzonych na rynek przed rokiem 2010, a po tym terminie o przynajmniej 30 dB.

Artykuł 5

1. Stała dostępność widma radiowego w paśmie 24 GHz dla zastosowań samochodowego radaru bliskiego zasięgu będzie ściśle kontrolowana dla zapewnienia, że główna przesłanka udostępnienia tego pasma dla tego typu systemów pozostaje aktualna, czyli że nie są powodowane żadne szkodliwe zakłócenia dla innych użytkowników tego pasma, w szczególności poprzez zrealizowaną w odpowiedniej chwili weryfikację:

- a) całkowitej liczby pojazdów zarejestrowanych, wprowadzonych na rynek lub oddanych do eksploatacji i wyposażonych w samochodowy radar bliskiego zasięgu 24 GHz w każdym Państwie Członkowskim, dla sprawdzenia, czy liczba ta nie przekracza poziomu 7 % całkowitej liczby pojazdów używanych w każdym Państwie Członkowskim;
- b) tego, czy Państwa Członkowskie lub producenci i importerzy udostępnili Komisji odpowiednie informacje dotyczące liczby pojazdów wyposażonych w radar bliskiego zasięgu 24 GHz, dla skutecznej kontroli używania pasma 24 GHz przez samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu;
- c) tego, czy używanie samochodowego radaru bliskiego zasięgu 24 GHz w ujęciu jednostkowym lub ogólnym nie powoduje lub nie będzie prawdopodobnie powodować w krótkim okresie czasu szkodliwych zakłóceń innych użytkowników pasma 24 GHz lub sąsiednich pasm, przynajmniej w jednym Państwie Członkowskim, i czy osiągnięto próg, o którym mowa w lit. a);
- d) tego, czy data odniesienia jest w dalszym ciągu właściwa.

2. Poza procesem przeglądu przewidzianym w ust. 1, nie później niż do 31 grudnia 2009 r., przeprowadzony zostanie przegląd podstawowy w celu zweryfikowania, czy początkowe założenia dotyczące eksploatacji samochodowego radaru bliskiego zasięgu w paśmie 24 GHz są nadal właściwe i czy rozwój technologii samochodowego radaru bliskiego zasięgu w paśmie 79 GHz posuwa się w kierunku zapewniającym to, że samochodowe radary bliskiego zasięgu działające w tym paśmie widma radiowego będą łatwo dostępne do 1 lipca 2013 r.

3. Przegląd podstawowy może zostać rozpoczęty na podstawie uzasadnionego wniosku wystosowanego przez członka Komitetu ds. Widma Radiowego lub z własnej inicjatywy Komisji.

4. Państwa Członkowskie pomogą Komisji w przeprowadzeniu przeglądu, o którym mowa w ust. 1 i 2, zapewniając, że zebrane zostaną i dostarczone Komisji w odpowiedni sposób niezbędne informacje, w szczególności te określone w Załączniku.

Artykuł 6

1. Samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu montowane w pojeździe działa tylko wtedy, gdy pojazd jest uruchomiony.

2. Samochodowe urządzenie radarowe bliskiego zasięgu, oddane do eksploatacji we Wspólnocie, zapewni ochronę stacji radioastronomicznych działających w zakresie widma radiowego 22,21–24,00 GHz określonych w art. 7, poprzez automatyczne wyłączanie się w określonej strefie zamkniętej lub przy użyciu innej metody gwarantującej równoważną ochronę tych stacji bez interwencji kierowcy.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2, dopuszczalne będzie manualne wyłączenie samochodowego urządzenia radarowego bliskiego zasięgu, oddanego do eksploatacji we Wspólnocie, działającego w paśmie 24 GHz, przed datą przejściową.

Artykuł 7

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy odpowiednie krajowe stacje radioastronomiczne, które mają być chronione na jego terytorium zgodnie z art. 6 ust. 2 i charakterystykę stref zamkniętych dotyczących każdej stacji. Informacje te, wsparte właściwym uzasadnieniem, zgłoszone będą Komisji w ciągu sześciu miesięcy od momentu przyjęcia tej decyzji i opublikowania jej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Informacje wymagane do monitorowania wykorzystania widma radiowego w paśmie 24 GHz przez samochodowe radary bliskiego zasięgu

Niniejszy załącznik ustala dane wymagane do określenia stopnia penetracji rynku każdego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej pojazdami samochodowymi wyposażonymi w radar bliskiego zasięgu zgodnie z art. 5. Dane te zostaną wykorzystane do obliczenia stosunku liczby pojazdów wyposażonych w radar bliskiego zasięgu wykorzystujący pasmo 24 GHz do całkowitej ilości pojazdów używanych w każdym Państwie Członkowskim.

Co roku należy zebrać następujące dane:

- 1) liczbę pojazdów wyposażonych w radar bliskiego zasięgu wykorzystujący pasmo 24 GHz, wyprodukowanych i/lub wprowadzonych na rynek i/lub zarejestrowanych po raz pierwszy w trakcie roku odniesienia we Wspólnocie;
- 2) liczbę pojazdów wyposażonych w radar bliskiego zasięgu wykorzystujący pasmo 24 GHz przywiezionych spoza Wspólnoty w ciągu roku odniesienia;
- 3) całkowitą liczbę pojazdów w użyciu w roku odniesienia.

Wszystkim danym towarzyszyć będzie szacunkowy stopień niepewności związany z daną informacją.

Poza powyższym zakresem danych, w odpowiednim czasie udostępnione zostaną również inne istotne informacje, które pomogłyby Komisji w uzyskaniu pełnego obrazu sytuacji dotyczącej wykorzystania pasma 24 GHz przez samochodowe radary bliskiego zasięgu. Informacje takie obejmować będą:

- aktualne i przeszłe trendy rynkowe, zarówno na terytorium Wspólnoty, jak i poza nim,
- sprzedaż pozarynkową oraz montaż urządzeń w pojazdach już używanych,
- postęp, jaki dokonał się w technologiach i zastosowaniach alternatywnych, zwłaszcza w dziedzinie samochodowego radaru bliskiego zasięgu działającego w paśmie 79 GHz, zgodnie z decyzją 2004/545/WE.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 stycznia 2005 r.

upoważniająca Państwa Członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do przywozu gleby skażonej pestycydami lub trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi w celu jej odkażenia

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 92)

(2005/51/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 259/93⁽²⁾ w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

(4) Komisja uważa, że nie ma ryzyka rozprzestrzenienia się organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, jeśli gleba jest oczyszczana w specjalistycznych spalarniach odpadów niebezpiecznych, które są zgodne z dyrektywą 2000/76/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie spalania odpadów⁽³⁾ w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie pestycydów lub trwałych zanieczyszczeń organicznych.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE gleba pochodząca z niektórych państw trzecich nie może w zasadzie być wprowadzana do Wspólnoty.

(5) Powinno się zatem upoważnić Państwa Członkowskie do ustanawiania odstępstw, przez pewien okres i z zastrzeżeniem szczególnych warunków, w celu umożliwienia przywozu takiej skażonej gleby.

(2) Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) prowadzi program zapobiegania i likwidacji przestarzałych i niepotrzebnych pestycydów, który ma na celu pomoc krajom rozwijającym się w identyfikacji i eliminacji zapasów przestarzałych pestycydów i gleby skażonej przez te produkty wskutek ich wycieku. Ponadto dwa prawnie wiążące międzynarodowe dokumenty dotyczą produkcji, stosowania i uwalniania trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz bezpiecznej gospodarki odpadami zawierającymi te substancje, mając na celu ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska przed tymi substancjami. Z uwagi na fakt, że nie wszystkie kraje rozwijające się i kraje, których gospodarka jest w okresie przejściowym, posiadają odpowiednią infrastrukturę do bezpiecznego zniszczenia lub utylizacji tych zapasów oraz skażonej gleby, międzynarodowe umowy i programy przewidują transport takiej gleby do zakładów przetwarzania w celu jej oczyszczenia lub zniszczenia.

(6) Upoważnienie do ustanawiania odstępstw powinno zostać cofnięte w przypadku stwierdzenia, że szczególne warunki określone w niniejszej decyzji są niewystarczające, aby nie dopuścić do wprowadzenia do Wspólnoty organizmów szkodliwych lub że warunki te nie są przestrzegane.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

(3) Zgodnie z wymogami wyżej wymienionego programu glebę należy pakować i znakować zgodnie z Międzynarodowym morskim kodeksem towarów niebezpiecznych (kodeksem IMDG), używając do tego celu jedynie opakowań zatwierdzonych przez ONZ. Wysyłka powinna być zgodna z kodeksem IMDG oraz

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie niniejszym upoważnia się do ustanawiania odstępstw od przepisów art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do zakazu, o którym mowa w pkt. 14 części A załącznika III do tej dyrektywy, oraz od przepisów art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do szczególnych wymogów, o których mowa w pkt. 34 sekcji I części A załącznika IV do tej dyrektywy, w przypadku gleby pochodzącej z niektórych państw trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/102/WE (Dz.U. L 309 z 6.10.2004, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 30 z 6.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2557/2001 (Dz.U. L 349 z 31.12.2001, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 91.

Upoważnienie do ustanawiania odstępstw określone w ust. 1 podlega szczególnym warunkom określonym w Załączniku i ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do gleby wprowadzanej do Wspólnoty pomiędzy dniem 1 marca 2005 r. a dniem 28 lutego 2007 r. i przeznaczonej do oczyszczenia w specjalistycznych spalarniach odpadów niebezpiecznych.

Przedmiotowe upoważnienie pozostaje bez uszczerbku dla kolejnych upoważnień lub procedur, które mogą być wymagane w innym ustawodawstwie.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie dostarczają Komisji oraz innym Państwom Członkowskim przed dniem 31 grudnia każdego roku, w którym ma miejsce przywóz, informacje wymagane zgodnie z pkt. 7 Załącznika w odniesieniu do każdej przesyłki gleby przywiezionej przed tą datą, zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję oraz inne Państwa Członkowskie o wszystkich przesyłkach wpro-

dzanych na ich terytorium zgodnie z niniejszą decyzją, w których przypadku następnie stwierdzono, że nie są one zgodne z niniejszą decyzją.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja może zostać odwołana, jeśli okaże się, że warunki określone w Załączniku są niewystarczające, aby nie dopuścić do wprowadzenia do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Szczególne warunki mające zastosowanie do gleby pochodzącej z państw trzecich, korzystających z odstępstw, o których mowa w art. 1 niniejszej decyzji

1. Gleba jest:
 - a) skażona pestycydami objętymi programem FAO zapobiegania i likwidacji przestarzałych i niepotrzebnych pestycydów lub podobnymi wielostronnymi programami lub gleba jest skażona trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi wymienionymi w Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych lub w Protokole do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości w odniesieniu trwałych zanieczyszczeń organicznych;
 - b) opakowana w szczelnie zamknięte beczki lub torby zgodnie z postanowieniami kodeksu IMDG, transportowane w szczelnie zamkniętych pojemnikach z miejsca pakowania w kraju pochodzenia do zakładu przetwarzania znajdującego się na terytorium Wspólnoty, zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (EWG) nr 259/93;
 - c) przeznaczona do oczyszczenia na terytorium Wspólnoty w specjalistycznych spalarniach odpadów niebezpiecznych zgodnych z dyrektywą 2000/76/WE.
2. Do gleby powinno zostać dołączone świadectwo fitosanitarne wydane w kraju pochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. ii) dyrektywy 2000/29/WE. Na świadectwie w rubryce „deklaracja dodatkowa” powinien znajdować się wpis „Niniejsza przesyłka spełnia wymogi określone w decyzji 2005/51/WE”.
3. Przed wprowadzeniem gleby do Wspólnoty importer powinien zostać oficjalnie poinformowany o warunkach określonych w punktach 1–7 niniejszego Załącznika. Importer powinien odpowiednio wcześniej przekazać szczegółowe informacje dotyczące każdego wprowadzenia gleby do Wspólnot właściwym organom w Państwie Członkowskim, do którego wprowadzana jest gleba, podając:
 - a) ilość i pochodzenie gleby;
 - b) zgłoszoną datę wprowadzenia oraz punkt wejścia do Wspólnoty;
 - c) nazwy, adresy i lokalizacje miejsc określonych w pkt. 5, w których gleba jest oczyszczana.Importer informuje właściwe organy o wszelkich zmianach w zakresie wyżej wymienionych informacji niezwłocznie po ich wprowadzeniu.
4. Gleba jest wprowadzana przez punkty wejścia znajdujące się na terytorium Państwa Członkowskiego i wyznaczone na cele odstępstwa przez to Państwo Członkowskie; Państwa Członkowskie odpowiednio wcześniej dostarczają Komisji informacje o punktach wejścia oraz nazwie i adresie właściwego organu, o którym mowa w dyrektywie 2000/29/WE i sprawującego nadzór nad każdym punktem wejścia, oraz udostępniają je innym Państwom Członkowskim na ich wniosek. Zapewniony powinien być bezpośredni transport pomiędzy punktem wejścia a miejscem oczyszczenia. W przypadku, gdy wprowadzenie gleby do Wspólnoty ma miejsce w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie korzystające z odstępstwa, właściwe organy Państwa Członkowskiego, do którego wprowadzana jest gleba, informują właściwe organy Państwa Członkowskiego korzystającego z odstępstwa i współpracują z nim, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszej decyzji.
5. Gleba jest oczyszczana wyłącznie w miejscach:
 - a) których nazwy, adresy i lokalizacje zostały przekazane właściwym organom, zgodnie z pkt. 3; oraz
 - b) które są oficjalnie zarejestrowane i zatwierdzone dla celów odstępstwa przez właściwe organy.

W przypadku, gdy miejsca te znajdują się w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie korzystające z odstępstwa, właściwe organy Państwa Członkowskiego korzystającego z odstępstwa, w chwili otrzymania od importera wyżej wymienionych informacji, zawiadamiają właściwe organy w Państwie Członkowskim, w którym gleba jest oczyszczana, podając nazwy, adresy i lokalizacje miejsc, w których gleba jest oczyszczana.

6. W miejscach, o których mowa w pkt. 5:
 - a) gleba jest traktowana jako odpad niebezpieczny, z zachowaniem wszystkich środków ostrożności; oraz
 - b) gleba jest oczyszczana w specjalistycznych spalarniach odpadów niebezpiecznych, które są zgodne z dyrektywą 2000/76/WE.
 7. Państwo Członkowskie korzystające z odstępstwa powinno przekazywać co roku Komisji i innym Państwom Członkowskim szczegółowe informacje, o których mowa w pkt. 3) w przypadku każdego wprowadzenia gleby do Wspólnoty.
-

DOKUMENTY DOŁĄCZONE DO BUDŻETU OGÓLNEGO UNII EUROPEJSKIEJ

Drugi budżet korygujący Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) na rok 2004

(2005/52/WE, Euratom)

Zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia finansowego Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) przyjętego przez zarząd w dniu 10 czerwca 2004 r. „budżet i budżety zmieniające, w kształcie ostatecznie uchwalonym, zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*”.

Drugi budżet korygujący EMA na rok 2004 został uchwalony przez zarząd w dniu 16 grudnia 2004 r. (MB/186896/2004).

PLAN ZATRUDNIENIA

Kategoria i stopień	Stanowiska czasowe
	2004
A*16	—
A*15	1
A*14	5
A*13	—
A*12	34
A*11	40
A*10	42
A*9	—
A*8	37
A*7	—
A*6	—
A*5	—
Ogółem	159
B*11	—
B*10	6
B*9	—
B*8	10
B*7	14
B*6	12
B*5	9
B*4	—
B*3	—
Ogółem	51
C*7	—
C*6	19
C*5	24
C*4	48
C*3	6
C*2	—
C*1	—
Ogółem	97
D*5	—
D*4	2
D*3	5
D*2	—
Ogółem	7
Suma	314